

К 7/М 45

120000868972

ОДЕН ФЕСТИВАЛ
МУЗИКАЛНИ ДНИ
1977 г. РУСЕ-БЪЛГАРИЯ

ХVІІ МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“
РУСЕ — 1977 г.

Посветен на 60-годишнината на Великата
октомврийска социалистическа революция

СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР
НА ФИЛХАРМОНИЯТА
ОТ ГРАД КЛУЖ
СР РУМЪНИЯ

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868972

Диригент — ЕМИЛ СИМОН

28 март — понеделник

Начало — 19,30 ч.

Зала — Дом на културата

447082

ПОСНФОВ — Тържествена
увертюра

ЧАЙКОВСКИ — Концерт за цигулка
и оркестър
Allegro moderato
Canzonetta
Allegro vivace

Сотист — ШЕФАН РУХА

РИМСКИ-КОРСАКОВ — „Шехеразада“

АЛЕКСАНДЪР ИОСИФОВ (1940). Сред младите български композитори, които все по-уверено навлизат в нашата музика, е и името на Александър Йосифов. За сравнително кратък период той успя да се наложи като талантлив творец, работещ успешно в различни музикални жанрове. За вършил композирания при проф. Панчо Владигеров, Йосифов възприема от своя учител уважението и правилното отношение към българския фолклор като неизчерпаем източник на творчество, като база за постигане на национален стил, стремежа към високо професионално майсторство, усета за хармония, колорит и ритъм. Израстването и утвърждаването на Йосифов е съпътствувано от редица международни отличия — първа награда на конкурс за симфонични произведения в Триест (1968), първа награда на конкурса „Златния Орфей“ (1968), трета награда от песенния конкурс в Атина и др.

Идейно-творческата ориентация на Йосифов има явно предпочитание към обществено значими теми, към широта на музикално-образните обобщения, към пълнокръвни и жизнени образи и реалистично, въздуващо съдържание.

Композиторът използва богатството на българските ладови образувания, което придава своеобразен национален колорит на неговата музика. Особено внимание той отделя на мелодията, на изразителната и пластична звучност, като едновременно с това се стреми към по-съвременна и изострена музикална изразност.

Йосифов е автор на две симфонии, Симфонията, Концерт за оркестър, Концерт за пиано и оркестър, оратории, кантати, много песни и др.

Тържествена увертюра е изпълнено с младежки устрем произведение. Използването на фанфарни интонации придава тържествения характер на звученето, а претворяването на български музикални мотиви определя неговата национална същност.

КОНЦЕРТЪТ ЗА ЦИГУЛКА И ОРКЕСТЪР в ре мажор, оп. 35 е написан през 1878 година. То ва произведение, над което композиторът е работил с необикновен подем и творческо увлечение, е било написано и оркестрирано само за 25 дни. Обяснявайки по-късно в едно от писмата си до Надежда фон Мек своето пристрастие към тази форма, Чайковски пише: „Тук има две равно правни сили — могъщия, неизчерпаемо богат на тембри оркестър, с който се бори и побеждава (при наличието на талантливо изпълнение) малкият, невзрачен, но силен духом съперник. В тази борба има много поезия и цяла бездна от съблазни за композиторски комбинации.“

Концертът е бил изпълнен за първи път във Виена през 1881 г. от известния цигулар Бродски, на когото е и посветен. Дискусията във виенската преса, предизвикана от това изпълнение, в която са намерили място и нападките срещу славянската музика, не е попречила на болшинството от музикалните критици да почувствуват в художествените особености на това, според тях „фантастично, оригинално“ произведение руските национални черти и „безпределните простори на руската природа“.

Концертът е предназначен за изпълнение в голяма концертна зала, с което се обяснява монументалната форма, широкото развитие на музикалните идеи. Полетът на цигулката в това произведение не затъмнява никъде развитието на живата музикална мисъл. Грандиозната първа част — написана в светъл тонален план, ясна по форма, пронизана от могъщо симфонично дишане, е изпълнена с блясък и грация. Втората част — Канцонета — е забележителен образец на инструменталната лирика на Чайковски. Финалът, написан в рондо форма, съдържа характерните ритми на руски мъжки танц.

Обобщавайки гениално традициите на руската цигулкова култура, имащи своя първоизточник в лиричната напевност и широта на народната песен и танц, и едновременно с това съчетавайки

постиженията на западно-европейската музика в тази област, със своя концерт Чайковски поставя началото на руския симфоничен концертен цигулков стил.

НИКОЛАЙ РИМСКИ-КОРСАКОВ (1844—1908) СИМФОНИЧНА СЮИТА „ШЕХЕРАЗАДА“

През 1883 година Римски-Корсаков създава своята забележителна сюита, принадлежаща към числото на най-ярките образци на руската музикална класика, посветени на темата на Изтока.

Написана по мотиви от „Хиляда и една нощ“, първоначално сюитата е замислена като програмно произведение, с названия на отделните части: Морето и корабът на Синдбад, Разказът на Календер, Принцът и принцесата, Багдатски празник и корабът, който се разбива в скалата с медния конник. По-късно Корсаков премахва тези програмни заглавия, като подчертава, че не е търсил никаква последователност на събития, а е искал да постигне „истинско източно повествование, което не е просто приказка, а разказ за някакви многобройни и разнообразни приказни чудеса“. Именно затова композиторът предпочита фантазията на слушателя да възпроизведе конкретните образи на основата на получените музикални впечатления. Запазена е само общата програма — „Султанът Шахриар, убеден в невярността на жените, заповядвал да убиват всяка от неговите жени след първата нощ; Шехеразада успява да спаси своя живот с това, че съумява да го завладее с приказки, разказвани в продължение на 1001 нощ, така че изгарящ от любопитство, той постоянно отлага нейната присъда и накрая изоставя съвсем своето намерение. Много чудеса му разказала Шехеразада, вплитайки приказка в приказка и разказ в разказа“.

В бавното встъпление се явяват характеристиките на двамата главни герои: Шахриар, обрисван с властен лаконичен мотив в унисон на духови и струнни и нежната, женствено орнаментирана тема на Шехеразада (соло-цигулка с аком

ШЕФАН РУХА е роден през 1931 г. Музикално учи
лише и Консерватория завършва в Клуж, където
бързо прави впечатление със своите музикални за-
ложби. Лауреат е на трета награда от конкурса
„Чайковски“, първа на „Джордже Енеску“, втора
на „Маргарита Лонг“. Освен като солист на всич-
ки румънски и много чужди оркестри, Руха участ-
вува в един от най-добрите румънски камерни със-
тави. Същевременно той ръководи клас по цигулка
в Консерваторията в Клуж.

